

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Davida Hipšra, soudkyně Jiřiny Chmelové a soudce Milana Podhrázkého v právní věci žalobce: **Bc. M. H.**, zastoupený JUDr. Anitou Pešulovou, advokátkou se sídlem Rumunská 1798/1, Praha 2, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 118/16, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 8. 9. 2025, č. j. 14 A 53/2024-70,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovené zástupkyni žalobce JUDr. Anitě Pešulové se odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobou napadenými rozhodnutími ze dne 30. 9. 2024, č. j. 10.01-000406/24-0003 a č. j. 10.01-000408/24-0003, rozhodla žalovaná tak, že žalobci (dále jen „stěžovatel“) neurčila advokáta k poskytnutí právní služby bezplatně podle § 18c zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii. Stěžovatel proti těmto rozhodnutím podal správní žaloby, které městský soud z důvodu podobnosti rozhodnutí i proti nim směřujících žalob spojil ke společnému projednání a následně je výše označeným rozsudkem zamítl.

[2] Tento rozsudek napadl stěžovatel kasační stížností, se kterou spojil návrh na plné osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce. Nejvyšší správní soud ze soudního spisu ověřil, že již městský soud v rámci řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované usneseními ze dne 18. 12. 2024, č. j. 14 A 54/2024-27 a č. j. 14 A 53/2024-30, osvobodil stěžovatele od soudních poplatků v rozsahu 90 %. Toto osvobození se podle § 36 odst. 3 s. ř. s. vztahuje i na řízení o kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud následně plné osvobození od soudních poplatků usnesením ze dne 11. 2. 2026, č. j. 7 As 211/2025-27, stěžovateli nepřiznal a vyzval jej k zaplacení 10 % soudního poplatku, tedy 500 Kč, zároveň stěžovateli ustanovil zástupkyni JUDr. Anitu Pešulovou, advokátku.

[3] Dne 11. 2. 2026 podal stěžovatel prostřednictvím e-mailu novou žádost, v níž znovu žádal o plné osvobození od soudních poplatků, a to z důvodu podstatné změny a zhoršení jeho majetkových poměrů. Následně tuto žádost doplnil přípisem ze dne 19. 2. 2026.

[4] Stěžovatel v nové žádosti o plné osvobození od soudních poplatků uvedl, že došlo k podstatné změně a zhoršení jeho majetkových poměrů. Kromě přiloženého prohlášení věřitelky týkajícího se stěžovatelových dluhů vůči ní, které jsou zde vyšší než v původní žádosti, a rozhodnutí Okresního soudu Praha-východ o zastavení splátkového kalendáře, stěžovatel v nové žádosti v zásadě pouze zopakoval a zkonkretizoval svá tvrzení o příjmech a výdajích, které již dříve uvedl v potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech fyzické osoby předloženém spolu s kasační stížností.

[5] Nejvyšší správní soud připomíná, že jsou-li ve stejném řízení podány opakované žádosti o osvobození od soudních poplatků nebo návrh na ustanovení zástupce, soudy jsou o nich povinny rozhodnout pouze v případě, že obsahují nové, dříve neuplatněné skutečnosti, které svědčí např. o změně poměrů účastníka řízení (např. rozsudky NSS ze dne 12. 5. 2008, č. j. 3 Ads 43/2007-150, ze dne 17. 6. 2008, č. j. 4 Ans 5/2008-65, ze dne 22. 1. 2015, č. j. 8 Afs 201/2014-13, ze dne 16. 12. 2015, č. j. 8 As 145/2015-12, ze dne 12. 10. 2016, č. j. 1 As 256/2016-13, ze dne 16. 5. 2018, č. j. 6 As 92/2018-17, nebo ze dne 9. 12. 2019, č. j. 6 As 201/2019-39; rovněž nález Ústavního soudu ze dne 20. 1. 2010, sp. zn. I. ÚS 1439/09, bod 17).

[6] Nejvyšší správní soud v tomto případě nezjistil žádné nové skutečnosti, které by svědčily o relevantní změně poměrů stěžovatele, a mohly tak vést k odlišnému posouzení jeho žádosti. Nejvyšší správní soud v reakci na obsah stěžovatelovy opakované žádosti současně dodává, že v usnesení ze dne 11. 2. 2026, č. j. 7 As 211/2025-27, nevycházel z předpokladu, že by stěžovatel hospodařil s přebytky nebo že by jeho majetkové poměry byly příznivé. Nejvyšší správní soud v daném usnesení vycházel z toho, že majetkové poměry stěžovatele se od doby, kdy je posuzoval městský soud, podstatně nezměnily. Zároveň přihlédl k povaze sporu, ve kterém stěžovatel usiluje o bezplatné právní služby. Lze dodat, že stěžovatel jen před Nejvyšším správním soudem vystupuje v desítkách řízení, ve kterých je žalovanou stranou právě Česká advokátní komora a v nichž jde o určování advokáta pro poskytování různých právních služeb (rozsudek NSS ze dne 12. 2. 2026, č. j. 1 As 206/2025-18, bod 19). Jeho procesní aktivita tak z velké části spočívá v „souzení pro souzení“, ve kterém se spory postupně „zacyklují“. Osvobození od soudních poplatků nemá být institutem, který by umožňoval (byť i nemajetným osobám) vést bezplatně jakékoli spory. I z těchto důvodů Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 11. 2. 2026, č. j. 7 As 211/2025-27, uzavřel, že není žádoucí, aby se stěžovatel na úhradě soudních poplatků vůbec nepodílel. Skutečnosti, které stěžovatel v nové žádosti o plné osvobození od soudních poplatků uvedl, nemohou mít žádný vliv na tento závěr. Proto již Nejvyšší správní soud o druhé žádosti o plné osvobození od soudních poplatků nerozhodoval.

[7] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti. Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů;

pokračování

výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.

[8] Nejvyšší správní soud stěžovatele vyzval ke splnění poplatkové povinnosti usnesením ze dne 11. 2. 2026, č. j. 7 As 211/2025-27. Ke splnění této povinnosti mu stanovil lhůtu 15 dnů od doručení usnesení a poučil ho o následcích nezaplacení poplatku ve stanovené lhůtě. Uvedené usnesení bylo zástupkyni stěžovatele doručeno 11. 2. 2026, stěžovateli dne 19. 2. 2026 (doručenky na č. l. 29 soudního spisu).

[9] Podle § 40 odst. 1 věty první s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.

[10] Vzhledem k tomu, že dnem, který určil počátek běhu lhůty pro zaplacení soudního poplatku, byl čtvrtek 19. 2. 2026, byl posledním dnem lhůty pro zaplacení soudního poplatku pátek 6. 3. 2026.

[11] Jelikož stěžovatel soudní poplatek v určené lhůtě nezaplatil, Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. o zastavení řízení o kasační stížnosti.

[12] Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

[13] Ustanovené zástupkyni stěžovatele, JUDr. Anitě Pešulové, Nejvyšší správní soud nepřiznal odměnu za zastupování v řízení o kasační stížnosti, jelikož ze soudního spisu nevyplývá, že by ve věci učinila jakýkoli úkon právní služby podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. března 2026

David Hipšr
předseda senátu